

ת"פ 52814/08/17 - מדינת ישראל נגד מחמד בדר- בעצמו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 52814-08-17 מדינת ישראל נ' בדר

22.10.2018

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד צליל משיח
המאשימה
נגד
מחמד בדר- בעצמו
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד ירון פורר

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 11.12.17, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של גניבת רכב בצוותא חדא, לפי סעיף 413ב יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה, התשכ"א - 1961; ובעבירה של נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי, התש"ל - 1970.

לפי כתב האישום המתוקן, בליל יום 15.8.17 הגיעו הנאשם ואחר, ברכבו של האחר, לרחוב בן אפרים נפתלי ברחובות. האחר ניגש לרכב המתלונן שחנה אותה העת ברחוב, הניעו באמצעות חתיכת ברזל שהוכנסה למתנע הרכב, והנאשם נכנס לרכב והחל לנהוג בו. בהמשך לכך, עקב הנאשם אחר תוואי נסיעתו של האחר, עד ששוטרים עצרוהו בכביש 443.

2. לפי הסדר הטיעון, הנאשם נשלח לתסקיר חובה של שירות המבחן, ללא הסכמה עונשית.

תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 22.3.18, ציין כי הנאשם בן 20, מתגורר בבית חנינא בירושלים עם משפחתו, ושניים מאחיו סובלים מפיגור שכלי. להערכת שירות המבחן, הנאשם מתקשה לקחת אחריות על ביצוע העבירות, ממזער ומטשטש את חלקו, תוך שציין כי כלל לא הבין שמדובר בגניבת רכב. שירות המבחן הוסיף, כי הנאשם פעל באופן פזיז וחסר מחשבה, כתוצאה מדפוסי אישיותו האימפולסיביים והילדותיים, ועל מנת להשיג רווח כלכלי קל ומהיר. עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם צעיר שביצע עבירה בפעם הראשונה, ללא רקע עברייני וקווי אישיות עבריינים מושרשים, ובה בעת, לנאשם דפוסי אישיות אימפולסיביים, ככל הנראה על רקע של חוסר בדמויות הוריות מציבות גבול. הנאשם מסרב לשתף פעולה עם ההליך הטיפולי וכן למסור בדיקות לאיתור שרידי סם ואף ניתק קשר עם שירות המבחן. מכאן, ששירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית אלא המליץ על ענישה מרתיעה.

טענות הצדדים לעונש

4. בטיעוניה לעונש טענה באת כוח התביעה שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על קניינו של האדם ורכושו, כשלמעשים פוטנציאל פגיעה במשתמשי הדרך ובעוברי אורח. לטענתה, עבירות של גניבת רכב הוכרו כ"מכת מדינה" ויש להחמיר עם מבצעה. עוד טענה, כי העבירות בוצעו תוך חבירה לאחר, ומכאן שהיה תכנון מוקדם.
5. עוד הוסיפה וטענה באת כוח התביעה, כי לאור נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של 10 חודשים ובין מאסר לתקופה של 20 חודשים לצד ענישה נלווית.
6. באת כוח התביעה ציינה את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי; הנאשם נעדר עבר פלילי; מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על המיוחס לו, מטשטש את חלקו, לא הגיע לבדיקות שתן, וניתק קשר עם שירות המבחן. מכאן המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה מוחשית.
7. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם עונש שהוא במחצית מתחם העונש ההולם והוא כולל מאסר לתקופה של 15 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופסילה בפועל ועל תנאי.
8. בא כוח הנאשם טען כי עתירת התביעה אינה משקללת נכונה את הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות ואת הנסיבות האישיות של הנאשם.
9. לטענתו, חלקו של הנאשם בביצוע העבירות קטן יחסית, אחר הוא שפרץ לרכב, הנאשם לא היה הדומיננטי בביצוע העבירות, והרכב נתפס והוחזר.
10. מכאן טען, כי מתחם העונש ההולם את נסיבות העניין, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 9 חודשים.
11. בא כוח הנאשם ציין את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם היה צעיר בן 19 בעת ביצוע העבירות; הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע עליהם חרטה; מתסקיר שירות המבחן עולות נסיבות אישיות בלתי פשוטות של הנאשם ומשפחתו; הנאשם גדל במצוקה כלכלית וללא תמיכה של ממש; הנאשם היה נתון במעצר לראשונה בחייו ולאחר מכן היה נתון כשנה במעצר בית; הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן הואיל ולא נמצא מי שייקח אותו לטיפול.
12. מכאן עתר בא כוח הנאשם להטיל על הנאשם עונש של מאסר על תנאי וקנס, ולחלופין מאסר קצר בדרך של עבודות שירות.
13. הנאשם בדברו האחרון אמר כי הוא מצטער על מעשיו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

14. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך חברתי הנפגע** מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה ובהנהגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.**
15. כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על קניינו ורכושו של האדם. לצד זאת נפגעה השמירה על משתמשי הדרך. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית. הנאשם גנב

רכב בצוותא חדא ונהג ברכב הגנוב ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. בה בעת חלקו של הנאשם בגניבה לא היה גדול ומרכזי ותורמתו התמצתה בכך שנהג ברכב הגנוב, אשר אחר פרץ אליו.

16. על מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירות של גניבת רכב בצוותא חדא, נהיגה ללא רישיון ונהיגה ברכב ללא ביטוח, ניתן ללמוד מהפסיקה הבאה:

- רע"פ 1052/17 **ג'ברין נ' מדינת ישראל** (12.3.17): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו בעבירות של גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 4 חודשים, בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופסילת רישיון על תנאי. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה וגזר על הנאשם מאסר לתקופה של 8 חודשים. בית המשפט העליון דחה את הבקשה להרשות ערעור שהגיש הנאשם.
 - רע"פ 9963-16 **ליברטי נ' מדינת ישראל** (22.12.16): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של גניבת רכב. בית המשפט הטיל על הנאשם עונש של מאסר לתקופה של 8 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 1,500 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בית המשפט העליון דחה את הבקשה להרשות ערעור שהגיש הנאשם.
 - עפ"ג (מרכז) 21707-01-17 **מדינת ישראל נ' אפגאני** (7.5.17): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 5 חודשים, בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה בפועל ועל תנאי ופיצוי בסכום של 1,500 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור לעניין המאסר, אולם חייב את הנאשם בפיצוי נוסף בסכום של 8,500 ₪.
 - עפ"ג (מרכז) 45741-08-16 **אל-מוגרבני נ' משטרת ישראל תביעות - שלוחת רמלה** (27.3.17): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 11 חודשים, מאסר על תנאי, קנס בסכום של 4,000 ₪, פסילה בפועל ועל תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם.
 - עפ"ג (ת"א) 37710-05-16 **מדינת ישראל נ' אזגילה** (14.9.16): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של גניבת רכב. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 15 חודשים, לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של הנאשם והפחית את המאסר לתקופה של 8 חודשים.
 - ת"פ (י-ם) 43771-01-17 **מדינת ישראל נ' סמארה** (21.1.18): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של גניבת רכב בצוותא ובעבירה של נהיגה ללא רישיון. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 5 חודשים, בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 2,000 ₪.
17. לאור האמור, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם את העבירות בנסיבות העניין, נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 15 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

18. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם, לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם צעיר בן 20 והיה בן 19 בעת ביצוע העבירות; הנאשם הודה במיוחס לו והביע צער על מעשיו; הנאשם נעדר עבר פלילי, וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות אכיפת החוק; הנאשם גדל במצוקה כלכלית ונסיבות חיו אינן פשוטות; מתסקירי המבחן עולה, כי הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן וסירב למסור בדיקות

לאיתור סם. הנאשם גם התקשה לקחת אחריות על ביצוע העבירות ומזער את חלקו. מכאן ששירות המבחן לא בא המלצה שיקומית.

19. רוב הנסיבות עומדות לזכותו של הנאשם, למעט אי שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן. לא ניתן להתעלם בהקשר זה מטענת הנאשם בדבר הקושי להתייבב בפני שירות המבחן בהליך טיפולי, לאור קשיי המשפחה. מכאן, כי יש להטיל על הנאשם עונש שהוא בחלקו התחתון של המתחם אולם לא בתחתית מתחם העונש ההולם, והוא כולל מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס, פיצויים ופסילת רישיון נהיגה. כאן המקום להעיר, כי התביעה אמנם לא עתרה לפסיקת פיצוי, אולם לאור העונש המקל יחסית, והואיל והנאשם גרם נזק למתלוננים, למרות החזרת הרכב, מצאתי לנכון לחייבו גם בפיצויים מידתיים. לא מצאתי מקום להיעתר לבקשת ב"כ הנאשם להטיל עליו מאסר קצר בלבד בעבודות שירות, וזאת בעיקר בשל אי שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, ובהיעדר אפיק שיקומי.

20. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 9.10.18, הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

21. לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות, לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 9.10.18. את עבודות השירות יחל הנאשם ביום 26.11.18. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 2 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה לפי פקודת התעבורה ופקודת ביטוח רכב מנועי;
- ד. הנאשם ישלם קנס בסכום של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. את הקנס ישלם ב-10 תשלומים שווים החל מיום 1.12.18 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.
- ה. הנאשם יהיה פסול מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים מהיום. רשמתי לפני את הצהרת הנאשם כי אין הוא מחזיק ברישיון נהיגה;
- ו. פסילת רישיון נהיגה על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירה לפי פקודת התעבורה ופקודת ביטוח רכב מנועי, בתום 3 שנים מתום תקופת הפסילה בפועל;
- ז. פיצויים בסכום של 1,000 ₪ ישולמו לעד תביעה 1. את הפיצויים ישלם הנאשם ב-4 תשלומים, הראשון לא יאוחר מיום 1.12.18 והיתרה ב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג חשוון תשע"ט, 22 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים.